

thi han har jo prøvet det i et enkelt Tilfælde og har ikke haft Held med sig, og jeg tror heller ikke, man kan dømme Folk til Afholdenhed. Det tror jeg ikke lader sig gøre. Jeg vilde gerne som Afholdsmand — og jeg tror: paa mange Afholdsmænds Vegne — protestere mod denne Bestemmelse om, at Folk skulde kunne dømmes til Afholdenhed i 5 Aar; thi jeg synes, at man derved let kommer til at sætte en Plet paa hele Afholdsbevægelsen. Afholdsmænd risikere jo, hvor de komme hen i Fremtiden, hvis denne Bestemmelse i § 3 gaar igennem, at man spørger dem: Hvad har Du gjort? Har Du begaaet Bølleoverfald? Eller har Du haft med smaa Pigebørn at gøre? Det bliver ikke rart i Fremtiden at være Afholdsmand, hvis denne Lovbestemmelse skulde blive gennemført. Og jeg ved slet ikke, hvorledes de ærede Forslagsstillere have tænkt sig den gennemført i Praxis. Næringsdrivende maa ikke udskenke eller sælge spirituose Drikke til saadanne Folk, der ere dømt til Afholdenhed. Men hvordan skulle næringsdrivende komme i Kundskab derom? Vi maatte saa have officielle Lister over, hvilke Personer der er dømt til Afholdenhed, og vi maatte egentlig ogsaa have Lister over, hvilke Afholdsmænd der er dømt, og hvilke, der er almindelige hæderlige Personer. Jeg tænker mig nogle Afholdsmænd komme ind paa en Beværning, og jeg tænker mig — ja, jeg vil ikke udmale Eksempler, det behøves slet ikke, jeg tror, at saa godt som alle Afholdsmænd i denne Sal have en levende Følelse af, at det er en for Afholdsbevægelsen ganske forsmædelig Bestemmelse, der er indsat her fra Forslagsstillernes Side, og jeg er sikker paa, at alle Afholdsmænd, alle som en, ville stemme mod den. Afholdsbevægelsen skal være en Frihedsbevægelse og en Fremskridtsbevægelse, men skal ikke være noget, man dømmes til, og Afholdsmændene ville ikke risikere at forveksles med dømte Mennesker.

I § 4 er en Bestemmelse om Tvangsforhold i Forsørgelseskommunen eller en anden Kommune, som Politiet maatte anvise. Jeg forstaar ikke rigtig, hvad Fordel denne Bestemmelse kan have. Jeg forstaar ikke, at det skal forbedre et Menneske, at han for 5 Aar dømmes til Tvangsdomicil i en enkelt Kommune, og jeg vil ogsaa udbede mig nærmere Forklaring derom fra Forslagsstillernes Side. I Reglen vil det snarere virke forbedrende at skifte Ophold, at komme ind under andre Forhold. Det

sørger der jo ogsaa for nu, og jeg ved, at den højtærede Justitsminister er ivrig for at faa Forbrydere til andre Steder, f. Eks. til Amerika, hvor de kunne komme ind under ny Forhold. Jeg kan ikke rigtig se, hvad forbedrende Virkning det skulde have paa Folk, at de vises tilbage til deres Hjemsted og tvinges til at opholde sig der i 5 Aar. Saa maatte man da i hvert Fald sikre dem Arbejde. Hvis der er Arbejdsløshed, hvis der intet Arbejde er paa det Sted, men der derimod i en By 5 Mile derfra viser sig godt Arbejde, f. Eks. Jernbanearbejde eller andet Arbejde, skal saa vedkommende Mand, naar der er Arbejdsløshed i den Kommune, hvor han opholder sig, ikke have Lov til at søge de 5 Mile bort og søge Arbejde, hvor der er Arbejde. Jeg synes, her er en Række Punkter, der ere ganske uopklarede, og som jeg maa bede de ærede Forslagsstillere give mig nærmere Besked om. Men det er ganske vist Punkter, der i høj Grad kunde trænge til nærmere Behandling i et Udvalg.

Jeg skal med Hensyn til § 6 bemærke, at disse skærpede Straffe for Betleri og Løsgænger forekomme mig noget mærkelige, særlig da den højtærede Ordfører indrømmede, at vor Betlerilovgivning trængte til en almindelig Revision. Jeg beder ærede Medlemmer der tænke lidt paa det sociale Spørgsmaal. Saa længe vi endnu ikke have gjort noget alvorligt for at afskaffe det Onde, som Arbejdsløsheden er, have vi da Lov til, moralsk Ret til at indføre særlig skærpede Bestemmelser for Betleri og Løsgænger? Vi have allerede ret strenge Bestemmelser derfor. Have vi Lov til at indføre særlig skærpede Bestemmelser over for saadanne Forbrydelser som Betleri og Løsgænger? Man faar det den Dag, da Samfundet kan sikre enhver Arbejde, men saa længe man ikke gør det, har man da Lov til at stille sig paa den moralske høje Hest og indføre særlig skærpede Bestemmelser?

Saa kommer jeg til § 7, der gaar ud paa, at Alfonser skulle straffes med meget strenge Straffe. Jeg ved, at denne Paragraf er tagen fra det tidligere Prostitutionslovforslag. Det kan være en Paragraf, man kan sympatisere mere eller mindre med, men jeg gør opmærksom paa, at den Gang tilhørte Paragraffen et Lovforslag, der afskaffede Prostitutionen, her tilhører den et Lovforslag, der ikke afskaffer Prostitutionen, Prostitutionen bliver staaende som lovordnet og som tolereret, ja støttet af selve Statsmagten, og alligevel indfører man særlig streng Straf for „den